

ROMANIA

Dosar nr.86/2/2006

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA A VIII A CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia civilă nr. 258

Ședința publică de la 20.02.2006

Curtea compusă din

PRESEDINTE	DOINA DUICAN
JUDECĂTOR	CARMEN COSMA
JUDECATOR	PĂUN LUIZA MARIA
GREFIER	ELENA LAVRIC

.....

Pe rol soluționarea recursurilor declarate de reclamanta ASOCIAȚIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ÎN ROMÂNIA – COMITETUL HELSINKI (APADOR –CH) și de pârâta PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI împotriva sentinței civile nr. 4218/26.10.2005 ,pronunțată de Tribunalul București-Secția a VIII a Conflicte de Muncă, Asigurări Sociale ,Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr.5976 /CA /2005 .

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns recurenta –reclamantă ASOCIAȚIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ÎN ROMÂNIA – COMITETUL HELSINKI (APADOR-CH) , prin avocat Mihai Dan Constantin și recurenta –pârâtă PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI ,prin consilier juridic Popescu Angela .

Procedura legal îndeplinită .

S-a făcut referatul cauzei de către greșiera de ședință după care ,

Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe cererile de recurs .

Recurenta –reclamantă , prin avocat solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat , cu cheltuieli de judecată și respingerea recursului declarat de Primăria Municipiului București ca neîntemeiat.

Recurenta-pârâtă , prin consilier juridic solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat , casarea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare și respingerea recursului formulat de reclamantă ca nefondat.

CURTEA

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar constată următoarele:

Prin sentința civilă nr.4218/26.10.2005 Tribunalul București – Secția a VIII – a Conflicte de Muncă, Asigurări Sociale, Contencios Administrativ și Fiscal, a admis în parte acțiunea formulată de

reclamanta Asociația Pentru Apărarea Drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki (APADOR – CH) împotriva pârâtei Primăria Municipiului București, a obligat pârâta să comunice de îndată reclamantei următoarele informații publice: pe ce durată s-a stipulat clauza de garanție pentru fiecare contract, de câte ori a invocat clauza de garanție în cazul deficiențelor de calitate constatate la lucrările de construire, reparare, reabilitare și întreținere a drumurilor publice din București, pentru fiecare caz și împotriva cui pârâta a invocat clauza de garanție și ce măsuri s-au luat, precum și copii de pe fiecare din contractele având ca obiect construirea, repararea, reabilitarea și întreținerea drumurilor publice din București încheiate în perioada 01.01.2000 – 01.06.2005 și a respins ca neîntemeiată cererea reclamantei privind obligarea pârâtei la plata sumei de 50.000.000 ROL daune morale cu obligarea pârâtei la plata sumei de 300 RON cheltuieli de judecată către reclamantă.

Pentru a se pronunța astfel instanța de fond a reținut că pârâta a răspuns numai în parte la cererea reclamantei prin care solicita informații publice, precum și faptul că informațiile solicitate nu se încadrează în categoria informațiilor clasificate potrivit legii, iar obligația de a comunica aceste informații de interes public a existat anterior introducerii cererii de chemare în judecată, astfel că nu se va stabili un termen de comunicare a acestora, ci va obliga pârâta la comunicarea de îndată a informațiilor solicitate.

Instanța de fond reține că reclamanta nu a făcut dovada existenței unui prejudiciu moral prin nerespectarea de către pârâta a dreptului de acces la informațiile de interes public menționate conform art.1169 Cod civil.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs reclamanta și pârâta criticând-o ca nelegală și netemeinică în baza art.304 pct.9 și art.304¹ Cod procedură civilă.

Recurenta reclamantă arată că în mod greșit instanța de fond, cu încălcarea art.6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului a respins capătul de cerere privind obligarea pârâtei la acordarea daunelor morale din moment ce pârâta a avut o conduită ilicită și o atitudine sfidătoare atât la adresa unui principiu esențial al societății democratice, al transparenței activității instituțiilor și autorităților publice cât și la adresa sa, ținând cont de faptul că le-a recomandat să se adreseze unei direcții din cadrul acesteia în loc să-i comunice informațiile solicitate.

Recurenta reclamantă susține că prin conduită ilicită și atitudinea sfidătoare le-a produs daune morale existente prin prin sentimente de frustrare ale membrilor asociației, precum și prin afectarea imaginii asociației, iar acestea se pot dovedi prin prezumții conform art.1170 Cod civil și nu prin probe directe (acte, martori, expertiză).

Recurenta pârâtă Municipiul București, în dezvoltarea motivelor sale de recurs arată că solicitarea recurentei reclamante de transmitere a copiilor de pe fiecare contract nu se încadrează în prevederile Legii nr.544/2001, iar instanța de fond în mod greșit nu a respins acest capăt ca inadmisibil, iar cu privire la celelalte petite ale acțiunii admise în parte, arată că instanța de fond nu a ținut cont de clauza de confidențialitate prevăzută în contractele solicitate care o obligă să nu le facă publice în temeiul art.969 Cod civil.

Recursurile sunt nefondate pentru considerentele ce vor fi arătate în continuare.

Recurenta pârâtă Municipiul București a răspuns parțial cererii de informații publice adresată de către recurenta reclamantă considerând că pentru anumite informații încalcă obligația sa de confidențialitate stipulată în contractele solicitate.

Prin constatarea încălcării Legii nr.544/2001, în sensul că informațiile solicitate și necomunicate sunt de interes public și obligarea pârâtei să le comunice, instanța de fond a dat o satisfacție echitabilă și suficientă pentru prejudiciul moral suferit de reclamantă (a se vedea în același sens Convenția Europeană a Drepturilor Omului - Comentariu pe articole, vol.I, Corneliu Bârsan, pagina 388).

Daunele morale, ce pot fi acordate de instanță, nu sunt obligatoriu cuantificabile în bani, iar în speță se apreciază că au fost date conform raționamentului anterior arătat.

Criticile aduse sentinței instanței de fond de către recurenta pârâtă sunt de asemenea nefondate.

În cazul în care solicitarea de informații implică realizarea de copii de pe documentele deținute de autoritatea sau instituția publică, costul serviciilor de copiere este suportat de solicitant conform art.9 din Legea nr.544/2001, nefiind întemeiată critica recurentului pârât în sensul că petitul acțiunii ce vizează asemenea informații trebuie respins ca inadmisibil.

Susținerea recurentului pârât în sensul că instanța de fond l-a obligat să încalce dispozițiile art.969 Cod civil prin

comunicarea contractelor cu clauză de confidențialitate nu este întemeiată.

Contractele încheiate de Municipiului București presupun cheltuirea sau investirea unor fonduri publice care nu pot fi ascunse contribuabililor prin clauze de confidențialitate.

Având în vedere aceste aspecte, instanța de fond a reținut corect că informațiile solicitate de reclamantă sunt de interes public.

Examinându-se și din oficiu sentința atacată sub toate aspectele de legalitate și temeinicie și neconstatându-se existența vreunui motiv de casare, recursurile urmează a fi respinse ca nefondate în temeiul art.312 Cod procedură civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursurile formulate de recurenta reclamantă **Asociația Pentru Apărarea Drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki (APADOR – CH)** și de recurenta pârâtă **Primăria Municipiului București** împotriva sentinței civile nr.4218/26.10.2005 pronunțată de Tribunalul București – Secția a VIII – a Conflicte de Muncă, Asigurări Sociale, Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr.5976/CA/2005 nefondate.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 20.02.2006.

PREȘEDINTE
Duican Doina

JUDECĂTOR
Carmen Cosma

JUDECĂTOR
Păun Luiza Maria

GREFIER
Elena Lavric

Red.CC

Dact.CB

2 ex.

20.03.2006

Tribunalul București – S.8

Judecător fond: Vasile Bîcu